

Sygn. akt *XVII AmE 94/19*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
------------------	-------------------------------------

po rozpoznaniu 28 czerwca 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o ustalenie odpowiedzialności za zaległą karę pieniężną oraz za odsetki

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 17 grudnia 2018 r. Nr (...). (...)(...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) sp. z o.o. w likwidacji w Ł. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 94/2019

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 grudnia 2018 r. Nr (...). (...)(...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE) na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096, dalej „k.p.a.”) i art. 115 § 1 oraz w związku art. 107 § 1 i 2 i art. 108 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 poz. 800 z późn. zm.) oraz z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. -Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755 z późn. zm.) (dalej p.e.), po przeprowadzeniu postępowania, wszczętego z urzędu orzekł o odpowiedzialności (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.** (dalej powód, Komplementariusz), komplementariusza, w spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa (KRS: (...)) (dalej Spółka) za:

1. zaległą karę pieniężną nałożoną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr (...)(...) z 31 lipca 2015 r. na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową w wysokości 47 000,00 zł (słownie: czterdzieści siedem tysięcy złotych) za naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 12a ustawy Prawo energetyczne, tj. prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi bez wymaganej koncesji;

2. odsetki od tej zaległości (obliczone od dnia 21 sierpnia 2015 r., do dnia wystawienia niniejszej decyzji) w kwocie: 12 403,00 zł (słownie: dwanaście tysięcy czterysta trzy złote).

Odwołanie od powyższej Decyzji złożył powód, zaskarżając ją w całości, zarzucał:

- a) naruszenie art. 7, art. 77 k.p.a. poprzez zaniechanie ustalenia stanu faktycznego sprawy, zaniechanie zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego;
- b) naruszenie art. 80 k.p.a. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów;
- c) naruszenie art. 115 § 1 w zw. z art. 107 § 1, 2 i art. 108 § 1 Ordynacji podatkowej i art. 30 ust. 1 p.e., poprzez niezasadne orzeczenie odpowiedzialności (...) sp. z o.o., komplementariusza w spółce (...) sp. z o.o. sp. k. za zaległą karę pieniężną nałożoną decyzją Prezesa URE nr (...) (...) z dnia 31 lipca 2015 roku na (...) sp. z o.o. sp. k. w wysokości 47 000 zł za naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 12 p.e. tj, prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi bez wymaganej koncesji;
- d) naruszenie art. 107 § 1 i art. 108 § 1 Ordynacji podatkowej poprzez niezasadne przyjęcie, że nałożona kara pieniężna stanowi zaległość podatkową, co skutkowało niezasadnym przeniesieniem odpowiedzialności.

Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, przeprowadzenie wskazanych wniosków dowodowych oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocną Decyzją Prezesa URE nr (...) (...) z 31 lipca 2015 r., wydaną na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12a w związku z art. 56 ust. 2d pkt 3 i art. 56 ust. 3 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Ł. została nałożona kara pieniężna w wysokości 47 000,00 zł (okoliczność niesporna.).

Wobec niezapłacenia ww. kary w wymaganym terminie, Prezes URE 10 maja 2018 roku wystawił tytuł wykonawczy nr (...) i skierował go do wykonania do Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ł. (dalej Organ egzekucyjny). Organ egzekucyjny, działając na podstawie art. 29 § 2a ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r., poz. 1314, z późn. zm.) postanowieniem z 21 sierpnia 2018 r., uznał, iż w nawiązaniu do wcześniej prowadzonych wobec Spółki postępowań egzekucyjnych, nie ma możliwości prowadzenia egzekucji w wyniku której można by uzyskać przynajmniej kwotę opłaty manipulacyjnej, w związku z czym nie przystąpił do egzekucji (Postanowienie k. 1 akt adm.).

W tej sytuacji, Prezes URE 19 października 2018 r. wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia odpowiedzialności powoda jako komplementariusza j Spółki za zaległą karę pieniężną nałożoną na Spółkę oraz za odsetki od tej zaległości. Komplementariusz został poinformowany o zgromadzeniu całego materiału w sprawie oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zgromadzonych dowodów (zawiadomienie k. 53-54 akt adm.).

W odpowiedzi, Komplementariusz pismem z 15 listopada 2018 r. wyjaśnił, iż wobec (...) sp. z o.o. została wdrożona procedura likwidacyjna i szczegółowe stanowisko zostanie przedstawione przez ustanowionego likwidatora (pismo k. 55 akt adm.).

Do dnia wydania decyzji przez Prezesa URE w wydruku z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego odpowiadającemu odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców w (...), rubryce 1 - Likwidacja brak było jakichkolwiek wpisów dotyczących procedury likwidacyjnej, albowiem uchwała wspólników w tym przedmiocie została podjęta 19 stycznia 2019 roku (Akt notarialny z 19 stycznia 2019 roku k.13-16 akt sądowych.).

Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa a podnoszone przez powoda zarzuty nie są trafne, stąd nie mogą skutkować uchYLENIEM, czy też zmianą Decyzji.

Poza sporem jest, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością była komplementariuszem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej od 2014 r. (akt notarialny z 26 marca 2014 r., wpis nr 1 z dnia 6 maja 2014 r.), której to Spółce (...) Prezesa URE nr (...) (...) z 31 lipca 2015 r., wydaną na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12a w związku z art. 56 ust. 2d pkt 3 i art. 56 ust. 3 w związku z art. 30 ust. 1 p.e., została wymierzona kara pieniężna w wysokości 47 000,00 zł.

Stosownie do przepisu art. 56 ust. 7a ustawy prawo energetyczne w sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 68 § 1-3.

Decyzja z 31 lipca 2015 roku dotyczyła kary wymierzonej na podstawie art. 56 ust. 1 p.e., a zatem w sprawie miały zastosowanie ww. przepisy Ordynacji podatkowej w wersji sprzed nowelizacji z 10 września 2015 roku. Zgodnie bowiem z art. 22 ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw z dnia 10 września 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1649) do odpowiedzialności podatkowej osób trzecich z tytułu zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy ustawy Ordynacja podatkowa w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. w brzmieniu przed 1 stycznia 2016 r.

Odpowiedzialności komplementariusza za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dotyczy przepis art. 115 § 1 Ordynacji podatkowej, zgodnie z którym „Wspólnik spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej oraz komplementariusz spółki komandytowej albo komandytowo-akcyjnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za zaległości podatkowe spółki.”

Stosownie zaś do przepisu z art. 107 Ordynacji podatkowej za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie, o ile szczególne przepisy tego rozdziału nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za:

- 1) podatki niepobrane oraz pobrane, a niewpłacone przez płatników lub inkasentów;
- 2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych;
- 3) niezwrócone w terminie zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług oraz za oprocentowanie tych zaliczek;
- 4) koszty postępowania egzekucyjnego.

W art. 108 § 1 Ordynacji podatkowej określono, że o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji, czyli w niniejszej sprawie –Prezes URE.

Mając zatem na uwadze, ustalony w sprawie stan faktyczny i powołany powyżej stan prawny, Prezes URE prawidłowo orzekł o odpowiedzialności Komplementariusza za zobowiązania spółki komandytowej. Jednocześnie powód w odwołaniu nie przedstawił okoliczności, które uzasadniałyby zmianę czy też uchylenie Decyzji. Taką okolicznością nie jest w szczególności postawienie powodowej spółki w stan likwidacji, bo oznacza to tylko, tyle, że likwidator przed zakończeniem likwidacji i wystąpieniem do Sądu z wnioskiem o wykreślenie spółki z Krajowego Rejestru Sądowego, musi zaspokoić wszystkich dotychczasowych wierzycieli. Zgodnie bowiem z przepisem art. 282 § 1 kodeksu spółek handlowych „Likwidatorzy powinni zakończyć interesy bieżące spółki, ściągnąć wierzytelności, wypełnić zobowiązania i upłynnić majątek spółki (czynności likwidacyjne). Nowe interesy mogą wszczynać tylko wówczas, gdy to jest potrzebne do ukończenia spraw w toku. Nieruchomości mogą być zbywane w drodze publicznej licytacji, a z wolnej ręki - jedynie na mocy uchwały wspólników i po cenie nie niższej od uchwalonej przez wspólników.”. Ponadto trzeba podkreślić, że uchwała wspólników o likwidacji Spółki została podjęta 10 stycznia 2019 roku, a zatem po zakończeniu postępowania przez Prezesa URE co miało miejsce 17 grudnia 2018 roku.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego nie mogły odnieść skutku, albowiem do kognicji Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie należy kontrola prawidłowości postępowania

prowadzonego przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (wyrok SN z dn. 13 maja 2004 r. III SK 44/04 opublik. OSNP 2005/9/136), jest to bowiem postępowanie sądowe pierwszoinstancyjne, w którym strona może przedstawić wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na potwierdzenie zasadności swojego stanowiska, tak więc co do zasady ewentualne uchybienia postępowania administracyjnego nie miały znaczenia dla rozpoznania sprawy przed tym Sądem.

Na marginesie należy dodać, że wbrew twierdzeniom powoda, nie doszło do naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego wskazanych w odwołaniu, ponieważ Prezes URE zebrał materiał niezbędny do wydania Decyzji oraz umożliwił powodowi przedstawienie swojego stanowiska oraz dowodów na jego poparcie, jednakże powód z tej możliwości nie skorzystał.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania w całości, powoda należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu. Na powyższe koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 z zm.).

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

(...)

(...)

(...)

(...)